

»Angelica je šla k Jezuščku. Tisti angelj z zlatima perutnicama ji je dejal na glavo venček z belimi, modrimi in rdečimi cvetkami. Pa ni je nesel sedaj v jaslice, ampak gor k zvezdicam.«

»Prav imaš, Jakec«, pravi teta. »Šla je nad zvezdice v sveto nebo. Združila se je z Jezusom, katerega je tako vroče želela prejeti v sv. obhajilu. Prejela ga je za večno: nikdar več se ne moreta ločiti. Bog ljubi čiste in nedolžne duše; zato jih zgodaj vzame k sebi s tega s solzami namočenega sveta. Tam gori dobé šele pravi venček kot plačilo za svojo nedolžnost in čistost, venček — neminljive radosti in slave nebeške.« *A. Šajk.*

Vabilo svetemu Nikolaju.

Pridi sveti Nikolaj,
In obišči nas sedaj.
Vsi Te pričakujemo
Vsi se že radujemo.

Kar nas hodi v šolo že,
Branje vsem po vrsti gre!
Da pisali bi lepo —
Drug se z drugim skušamo.

Lani si nas obiskal,
In darov prelepih dal,
Tudi letos pridí res,
Naš dobrotnik iz nebes!

Pa molitvic vsak devet,
In računati po pet —
Svetih pesmic vsak po tri
Peti znamo skupaj vsi.

Pridnim boš darov delil,
Šaj si vsigdar dober bil.
Če ne veš, kje smo doma,
Naj Te angeljček pelja!

Če vsi prav poslušni smo,
Naša mati povedó.
Kdo se vesti lepo zna,
Vprašaj pa učitelja.

Ljubi, sveti Nikolaj!
To vabilo vsprejmi zdaj!
Naj Te angeljček pelja —
Ki stezice vse pozna!

Težko Te že čakamo,
Od veselja skakamo.
To Ti pišemo sedaj,
Ljubi, sveti Nikolaj!

A. K. Sežán-ov.

